

Klient jest pracownikiem, który przebywał w delegacji poza terytorium Unii Europejskiej (Wielka Brytania). Po powrocie został objęty przymusową kwarantanną. Zapytuje czy przysługują mu jakieś świadczenia pracownicze (zasilek chorobowy, świadczenie chorobowe lub inne).

Należy wyjaśnić, iż art. 92 §1 pkt 1 ustawy z 26.06 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 2020 r., poz. 1320 ze zm.) stanowi, że za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek odosobnienia w związku z chorobą zakaźną - trwającej łącznie do 33 dni w ciągu roku kalendarzowego, a w przypadku pracownika, który ukończył 50 rok życia - trwającej łącznie do 14 dni w ciągu roku kalendarzowego - pracownik zachowuje prawo do 80% wynagrodzenia, chyba że obowiązujące u danego pracodawcy przepisy prawa pracy przewidują wyższe wynagrodzenie z tego tytułu.

Natomiast ewentualnie po wyczerpaniu prawa do wynagrodzenia chorobowego zgodnie z art. 92 § 4 k.p. pracownikowi przysługuje zasilek chorobowy zgodnie z przepisami ustawy z 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2020 r. poz. 870 ze zm.). Wynagrodzenie chorobowe nie przysługuje jednak pracownikowi w sytuacji gdy np. nie ma tzw. okresu wyczekiwania (tj. nie posiada co najmniej 30-dniowego okresu nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego).

Art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych (...) na równi z niezdolnością do pracy z powodu choroby traktuje się niemożność wykonywania pracy w związku z kwarantanną lub izolacją. W niniejszym przypadku czas kwarantanny należy traktować jako czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy spowodowany chorobą.

Wydaje się zatem, iż klientowi za ten czas przysługuje świadczenie chorobowe.

Zaproszono klienta do dalszego kontaktu w razie pytań lub problemów.